

Ermita de Sant Miquel de Martres

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera de Caldes a Granollers.
Emplaçament
Alçada: Pla de l'Aguilar, prop del Sot del Baster.
280

Coordenades:

Latitud: 41.63808
Longitud: 2.19015
UTM Est (X): 432551
UTM Nord (Y): 4609911

Classificació

Número de fitxa 08033-56
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic Medieval
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: estat de conservació ruïnós. És difícil de localitzar ja que les restes han quedat envoltades de vegetació.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Número inventari Sí (IPA 28479)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez

Descripció

Ermita de la qual actualment només en queden les ruïnes. Es troba situada en una feixa d' oliveres, entre mig d'unes bardisses. Es poden observar les restes del mur orientat al nord-oest, i part de dos murs transversals que parteixen de l'interior orientats en direcció sud-oest. Una part minsa de l'absis es troba encara enderrocada al terra, envoltada per la vegetació. En les marjades més properes a l'ermita, aguantant la terra de les feixes, s'endevina alguna pedra molt ben escairada procedent segurament d'aquesta construcció.

Observacions:

Ermita coneguda també amb el nom de Sant Miquel de Baduell

Història

Capella documentada a principis del segle XII. Estava situada sobre l'antic camí de Caldes a Granollers, prop del límit dels termes de Caldes i Santa Eulàlia. Sembla ser que a principis del segle XVIII ja devia estar enrunada. La proximitat al Coll de Baduell féu que, sovint, l'ermita també es conegués amb el nom de Sant Miquel de Baduell.

Segons Moreu-Rey (1962), (pàg. 204), L'alou de Sant Miquel de Martres era propietat de Sant Pau del Camp, de Barcelona, a qui havia estat empenyorat l'any 1100 i venut l'any 1126. El localitza sobre el camí antic de la carretera de Caldes a Granollers, sota el Puig de l'Aguilar, i prop del coll de Baduell. El mas ja es trobava derruït l'any 1754, però potser abans i tot. Sembla ser que en aquesta ermita encara hi deien missa el dia de Sant Miquel, l'any 1608. Al segle XVIII hauria estat restaurada per un tal Duran del mas Camp. L'any 1962 Moreu-Rey ja manifesta que està en ruïnes.

També tenim constància del mateix autor el Camí de Sant Miquel de Martres, que des de l'any 1161, es troba documentat com a "via que vadit ad Sanctum Michelem"; de l'any 1387, "via que intratur dictam capellam" i finalment de l'any 1556, "camino ad dictam capellam sancti Michaelis".

Bibliografia

- GARCIA i CARRERA, R. (1986). Esglésies i capelles romàniques de Caldes de Montbui. Col·lecció monografies Vallesanes. Ègara. Terrassa.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.
- MOREU-REY, E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

